

<i>Sygn. akt</i>	<i>III AUa 573/18</i>
------------------	-----------------------

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	Sędzia SA Irena Mazurek (spr.)
	Sędziowie SA:	Katarzyna Kaczmarczyk-Kłak Józef Pawłowski
	Protokolant	st. sekr. sąd. Maria Piekielek

po rozpoznaniu w dniu **20 grudnia 2019 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku B. T. (1)

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J.**

o świadczenie kompensacyjne

na skutek apelacji wnioskodawczyni

od wyroku **Sądu Okręgowego w Krośnie**

z dnia **11 czerwca 2018 r.** sygn. akt **IV U 102/18**

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 573/18

Uzasadnienie

wyroku z dnia 30 grudnia 2019 r.

Decyzją z dnia 19 grudnia 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. odmówił wnioskodawczyni B. T. (1) prawa do nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego,

dochodzonego wnioskiem z dnia 24 listopada 2017r. w trybie przepisów ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych (Dz.U. Nr 97, poz. 800 ze zm.). Powołując w podstawie prawnej decyzji art. 4 w ww. ustawy organ rentowy stwierdził, że wnioskodawczyni nie spełnia wszystkich koniecznych przesłanek nabycia prawa do dochodzonego świadczenia ponieważ placówka, w której ostatnio była zatrudniona tj. Niepubliczny Punkt Przedszkolny „U Św. (...)” -M. S. w J. nie jest placówką wymienioną w art. 2 pkt 1 tej ustawy , a tym samym praca na stanowisku nauczyciela przedszkola w tej jednostce nie jest pracą nauczycielską uprawniającą do nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego.

Wnioskodawczyni B. T. (1) odwołała się od powyższej decyzji ZUS do Sądu Okręgowego w Krośnie. W odwołaniu z dnia 26 stycznia 2018 r. wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie prawa do nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego wnioskodawczyni zarzuciła, że stanowisko pozwanego organu rentowego jest błędne ponieważ nie uwzględnia dokonanej przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 14 lutego 2013r.III UK 51/12 , OSNP 2013/23-24/286 wykładni art. 86 i art. 88 ust. 1 ustawy Karta Nauczyciela w zakresie pojęcia pracy w szczególnym charakterze jako pracy przewidzianej w art.32 ust. 3 pkt 5 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 9 lutego 2018r. pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. wniósł o oddalenie żądania wnioskodawczyni z tego samego względu, który przywołany został w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, powołując się dodatkowo na wyroki : Sądu Najwyższego

z dnia 18 maja 2017r.II UK 235/16, Lex nr 236375 i Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 13 sierpnia 2013r.III AUa 152/13 , Lex 1353591.

Sąd Okręgowy w Krośnie, po rozpoznaniu sprawy , wyrokiem z dnia 11 czerwca 2018r. (sygn. akt IV U 102/18) oddalił odwołanie B. T. (1) . Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd Okręgowy ustalił, że wnioskodawczyni B. T. (1) ur.(...) złożyła w pozwanym organie rentowym w dniu 24 listopada 2017r. wniosek o przyznanie prawa do nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego dowodząc wymaganego 30 letniego okresu ubezpieczenia w tym 20 lat wykonywania pracy nauczycielskiej, jak też rozwiązania stosunku pracy z dniem 31 lipca 2016r. z Niepublicznym Punktem Przedszkolnym „ U Św.(...) – M. S. w J. , w której to placówce pozostawała w zatrudnieniu na stanowisku nauczyciela

w wymiarze 1/2 etatu od 3 maja 2016r. W efekcie powyższego wystąpienia pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. - zaskarżoną w niniejszym postępowaniu - decyzją z dnia 19 grudnia 2017r.odmówił B. T. (1) prawa do dochodzonego świadczenia kompensacyjnego z uwagi na status ostatniego miejsca pracy odwołującej się jako placówki nie wymienionej w art. 2 ust. 1 ustawy

z dnia 22 maja 2009r. o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych

(tekst jednolity Dz.U. z 2018r. , poz. 128). W świetle powyższych ustaleń Sąd Okręgowy w Krośnie, dokonując oceny prawnej sprawy , uznał żądanie odwołania za nieuzasadnione, a zaskarżoną decyzją ZUS za trafną i odpowiadającą prawu, dzieląc w zupełności stanowisko pozwanego organu rentowego co do tego, że odwołująca się B. T. (1) nie może nabyć prawa do dochodzonego świadczenia kompensacyjnego z uwagi na ostatnie zatrudnienie w punkcie przedszkolnym, który to punkt nie stanowił publicznego czy niepublicznego przedszkola o jakim mowa w art. 2 ust. 1 lit. a w wyżej powołanej ustawy o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych, a tylko praca nauczyciela wykonywana w tego rodzaju placówkach oświatowych może uprawniać do świadczenia kompensacyjnego, przy dodatkowym powołaniu się w tym względzie na wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 13 sierpnia 2013 r. III AUa 152/13, Lex 1353591. W podstawie prawnej wyroku przywołany także został art. 477⁽¹⁴⁾ § 1 k.p.c.

Wyrok Sądu Okręgowego w Krośnie z dnia 11 czerwca 2018r. zaskarżony został przez wnioskodawczynię B. T. (1) która zarzucając w apelacji naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. przez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, która doprowadziła do błędnych ustaleń faktycznych tj. uznania, że bezpośrednio przed datą zgłoszenia wniosku nie posiadała statusu nauczyciela w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych (tekst jednolity Dz.U. z 2018r. , poz. 128). podczas gdy wymagany okres pracy nauczycielskiej osiągnięty przez nią został, zanim jeszcze podjęła zatrudnienie w punkcie przedszkolnym,

a także naruszenie art. 2 pkt 1 ww. ustawy przez błędne uznanie, iż zatrudnienie na stanowisku nauczyciela przedszkola w niepublicznym punkcie przedszkolnym nie jest pracą nauczycielską uprawniającą do świadczenia kompensacyjnego, wnosila o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie żądania odwołania ewentualnie jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. W krótkim uzasadnieniu wniesionego środka odwoławczego skarżąca raz jeszcze podnosiła, że jej zatrudnienie w punkcie przedszkolnym było pracą nauczycielską uprawniającą do dochodzonego świadczenia niezależnie od tego, że wymagane warunki stażowe zostały przez nią osiągnięte jeszcze przed podjęciem tego zatrudnienia.

Pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. wniósł o oddalenie apelacji wnioskodawczyni jako bezzasadnej (oświadczenie pełnomocnika organu rentowego złożone na rozprawie apelacyjnej) **podając dodatkowo, że na podstawie decyzji z dnia 15 października 2019r. B. T. (1) nabyła prawo do nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego od dnia 1 września 2019 r.** po rozwiązaniu stosunku pracy ze Szkołą Podstawową w S., gdzie pozostawała w zatrudnieniu od 1 września 2018r. do 31 sierpnia 2019r. jako nauczyciel wspomagający (v. k- 49 i 50 - ww. decyzja ZUS ,oraz świadectwo pracy z dnia 2 września 2019r.).

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, rozpoznając apelację wnioskodawczyni B. T. (1) zważył co następuje;

Apelacja jest niezasadniona jako taka podlega oddaleniu. Zaskarżony bowiem wyrok Sądu Okręgowego w Krośnie z 11 czerwca 2018r. wydany został - wbrew zarzutom zaskarżenia - w oparciu o prawidłowe ustalenia faktyczne, a w konsekwencji przy właściwie dokonanej ocenie prawnej sprawy, które to ustalenia jak też ocenę w zupełności podziela tut. Sąd Apelacyjny.

Tak więc przede wszystkim już na wstępie podkreślić należy, że nauczycielskie świadczenie kompensacyjne jest substytutem (namiastką) emerytury nauczycielskiej z art. 88 ustawy z dnia 1 lutego 1982r. Karta Nauczyciela (tekst jednolity Dz.U. z 2019 r.,poz.2215) przy czym w sposobie uregulowania przesłanek nabycia prawa do wyżej powołanej emerytury, a nauczycielskim świadczeniem kompensacyjnym występują istotna różnice m.in. w zawężeniu w placówek oświatowych, w których powinna być wykonywana praca nauczycielska w przypadku świadczenia kompensacyjnego, co przewiduje art.2 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2009r. o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych (tekst jednolity Dz.U. z 2018r. , poz. 128) Tym samym nie można czynić tu żadnej analogii, na jaką wskazywała wnioskodawczyni w odwołaniu przywołując wyrok Sądu Najwyższego z 14 lutego 2013 r. III UK 51/12, OSNP 2013/23-24/286 odnoszący się do wykładni pojęcia pracy nauczycielskiej jako pracy w szczególnym charakterze. Jednocześnie nie może budzić żadnych wątpliwości, że ostatnie zatrudnienie wnioskodawczyni przed wystąpieniem

z wnioskiem z dnia 24 listopada 2017r. o nauczycielskie świadczenie kompensacyjne dotyczyło punktu przedszkolnego, który to punkt nie stanowił przedszkola w rozumieniu art. 2 pkt 1 lit. a powołanej wyżej ustawy z 22 maja 2009r. o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych .Stosownie bowiem do § 1 obowiązującego w spornym okresie zatrudnienia wnioskodawczyni rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 31 sierpnia 2010 r. w sprawie rodzajów innych form wychowania przedszkolnego, warunków tworzenia i organizowania tych form oraz sposobu ich działania (Dz.U. nr 161, poz. 1080 ze zm.) wychowanie przedszkolne może być prowadzone w następujących, innych niż przedszkola i oddziały przedszkolne

w szkołach podstawowych formach: pkt 1 w punktach przedszkolnych zwanych dalej punktami i pkt 2 w zespołach wychowania przedszkolnego zwanych dalej z zespołami, a taki właśnie status miał Punkt Przedszkolny „ U Św.(...)– M. S. w J. w którym zatrudniona była odwołująca się przed wystąpieniem z wnioskiem o świadczenie kompensacyjne. Tym w samym już ta okoliczność stała na przeszkodzie w przyznaniu wnioskodawczyni prawa do omawianego świadczenia .Tak też w powiedział się Sąd Najwyższego w wyroku z dnia 18 maja 2017r.II UK 235/16, lex nr 2306375, w którym nadto wprost stwierdzone zostało, że brak zatrudnienia w placówka wymienionych w art. 2 ust. 1 ustawy o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych bezpośrednio przed nabyciem prawa do świadczenia, przy posiadaniu kwalifikacji nauczycielskich, uniemożliwia określenie takiej osoby jako nauczyciela w rozumieniu tej ustawy, a w konsekwencji uniemożliwia uzyskanie nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego (podobnie w wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 15 maja 2014 r. III AUa 1962/13, Lex nr 147 41 72 , czy

w przywołanym już przez Sąd I instancji wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 13 sierpnia 2013 r. III AUa 152/13, Lex 1353591.). Odnosząc się z kolei do stanowiska skarżącej, jakoby jeszcze przed podjęciem zatrudnienia we wskazanym wyżej punkcie przedszkolnym spełniła warunki do przyznania świadczenia kompensacyjnego, a wnioskiem z dnia 24 listopada 2017r. wystąpiła jedynie do ZUS o potwierdzenie tego uprawnienia (przy wskazaniu na wyrok Sądu Apelacyjnego

w Katowicach z dnia 7 października 2015r.III AUa 1355 / 15, Lex nr 1066619) Sąd Apelacyjny chciałby zauważyć, że przepisy ustawy z dnia 22 maja 2009r. o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych (tekst jednolity Dz.U. z 2018r. , poz. 128) oprócz warunku stażowego (30 lat ogólnego ubezpieczenia w tym 20 lat pracy nauczycielskiej w wymiarze co najmniej 1/2 obowiązkowego wymiaru zajęć) , jak też warunku dotyczącego rozwiązania stosunku pracy przewidują konieczność osiągnięcia określonego wieku przewidzianego w art. 4 ust. 3 wyżej powołanej ustawy, który w przypadku odwołującej się wynosił 55 lat. Tym samym, jakkolwiek prawdą jest że powołany wyżej warunek stażowy odwołująca się spełniła jeszcze przed zatrudnieniem w Punkcie Przedszkolnym „ U Św.(...) – M. S. w J. , bo na dzień 28 lutego 2013 r. kiedy to doszło do rozwiązania stosunku pracy ze Szkołą Podstawową im. M. K. w J., gdzie wnioskodawczyni wykonywała pracę od 1 października 1982 r. w pełnym wymiarze czasu pracy jako nauczyciel biblioteki (v. k- 23 akt emerytalnych – świadectwo pracy z ww. okresu zatrudnienia , oraz k- 37-40 raporty ustalenia uprawnień do świadczenia) to jednak nie osiągnęła jeszcze wówczas , wymaganego do przyznania prawa do świadczenia kompensacyjnego, 55 roku życia. Ten bowiem ukończony przez nią został dopiero

w dniu 3 listopada 2016r., a w tym czasie pozostawała już w zatrudnieniu w Punkcie Przedszkolnym „ U Św. J.” – M. S. w J.. Tym samym w ocenie tut. Sądu Apelacyjnego nie może być mowy o zachowaniu przez wnioskodawczynię uprawnienia do dochodzonego świadczenia kompensacyjnego i dlatego tak istotne jest określenie statusu placówki oświatowej, w której wykonywała ona ostatnie zatrudnienie w czasie którego ukończyła wymagany wiek. Tym samym nieadekwatne było też powoływanie się przez skarżącą na wskazany wyżej wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 7 października 2015r.III AUa 1355 / 15, Lex nr 1066619 jako ,że ten zapadł w zupełnie odmiennym stanie faktycznym sprawy

, w którym ubezpieczona spełniła zarówno warunek stażowy jak i metrykalny przed wystąpieniem z wnioskiem o świadczenie kompensacyjne , a jedynie w ww. dacie nie miała statusu nauczyciela wykonując pracę na podstawie umowy zlecenia. Znamienne jest przy tym także samo postąpienie odwołującej się , która po wydaniu zaskarżonej w niniejszym postępowaniu decyzji odmownej ZUS z dniem 1 września 2018 r. podjęła zatrudnienie w Szkole Podstawowej im. I. Ł. w S. na stanowisku nauczyciela wspomagającego , aby po rozwiązaniu z dnia 31 sierpnia 2019 r. stosunku pracy wystąpić z kolejnym wnioskiem o przyznanie prawa do świadczenia kompensacyjnego, uzyskując w tym wypadku pozytywną już decyzją ZUS z dnia 15 października 2019r (v. k- 49 i 50 - ww. decyzja ZUS ,oraz świadectwo pracy z dnia 2 września 2019r. wystawione przez Szkołę Podstawową im. I. Ł. w S.).

Z tych wszystkich więc wyżej naprowadzonych względów - z braku dostatecznych podstaw faktycznych i prawnych - na podstawie art. 385 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1/ (...) (...)

(...)

3/(...)- (...)

4/ (...)– (...)

(...)